

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ

Факултет политичких наука

Студијски програм новинарства и комуникологије

Комуниколошке студије

Комисија за оцјену и одбрану мастер рада на другом циклусу студија

НАУЧНО-НАСТАВНОМ ВИЈЕЋУ ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

ПРЕДМЕТ: Извјештај о оцјени мастер рада „Медијско-информациона писменост родитеља као специфичних корисника нових медија“ кандидаткиње Наташе Зељић

Научно-наставно вијеће Факултета политичких наука Универзитета у Бањој Луци ја на 115 сједници одржаној дана 20. новембра 2019. године одлуком, број: 08/3.1264-8/19, именовало Комисију за оцјену и одбрану мастер рада на другом циклусу студија – Комуниколошке студије - под називом „Медијско-информациона писменост родитеља као специфичних корисника нових медија“ кандидаткиње Наташе Зељић у саставу:

1. Доц. др Анђела Купрешанин Вукелић, доценткиња, ужа научна област Новинарство, Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци, предсједница;
2. Проф. др Небојша Мацановић, ванредни професор, ужа научна област Општа педагогија, Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци, члан;
3. Доц. др Драгана Трнинић, доценткиња, ужа научна област Комуникологија, Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци, чланица - менторка.

Након што је прегледала и анализирала мастер рад кандидаткиње, Комисија подноси Научно-наставном вијећу Факултета политичких наука Универзитета у Бањој Луци сљедећи

ИЗВЈЕШТАЈ

о оцјени мастер рада на другом циклусу Студијског програма новинарства и комуникологије, Комуниколошке студије, под називом „Медијско-информациона писменост родитеља као специфичних корисника нових медија“.

ОСНОВНИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТКИЊИ

Наташа Зељић рођена је 26. априла 1991. године. Студиј новинарства и комуникологије на Факултету политичких наука у Бањој Луци завршила је 2014. године као студент генерације, након чега је уписала мастер студије комуникологије на истом факултету. Радила је годину дана на Институту за друштвена истраживања Факултета политичких наука у својству истраживача сарадника. Учествовала на неколико домаћих и међународних научно-истраживачких пројеката. Области интересовања су јој нови медији и медијски утицаји, с посебним освртом на дјецу и младе. Објавила један научни рад:

Jović, N., Vukojević, B. i Miodragović, B. (2016). Interpretation of non-verbal signs in the instant communication via Viber and Facebook Messenger. U Zbornik radova: Social change in the global world (str. 943-959). Štip, Makedonija: Goce Delčev, Pravni fakultet, Centar za pravna i politička istraživanja.

ПРИКАЗ СТРУКТУРЕ РАДА

Завршни рад кандидаткиње има 108 (сто осам) страна, прореда 2.0, фонта 12, Times New Roman. Рад је структурисан на сљедећи начин:

УВОД

1. МЕДИЈСКО-ИНФОРМАЦИОНА ПИСМЕНОСТ
  - 1.1. Дефинисање медијско-информационе писмености
  - 1.2. Медијско-информациона писменост у Босни и Херцеговини
  - 1.3. Нови медији
  - 1.4. Друштвене мреже – употреба кроз генерацијски приступ
  - 1.5. Дигитално родитељство
    - 1.5.1. Родитељи као узор
    - 1.5.2. Дигитални јаз
  - 1.6. Медијација – родитељска контрола употребе медија
  - 1.7. Шерентинг – експонирање дјеце у виртуелном свијету
2. МЕТОДОЛОШКИ ОКВИР
  - 2.1. Дефинисање мјешовитог истраживачког приступа
  - 2.2. Процес прикупљања и анализе података у квантитативном истраживању
  - 2.3. Процес прикупљања и анализе података у квалитативном истраживању
3. РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА
  - 3.1. Анализа резултата квантитативног истраживања
    - 3.1.1. Основни демографски подаци
    - 3.1.2. Навике и понашање родитеља на друштвеним мрежама
    - 3.1.3. Објављивање фотографија на друштвеним мрежама (шерентинг)
    - 3.1.4. Навике и понашање дјеце на друштвеним мрежама
    - 3.1.5. Посредовање родитеља између медија и дјеце

- 3.1.6. Псеудо тест
  - 3.2. Анализа резултата квалитативног истраживања
    - 3.2.1. Ставови о објављивању дјечијих фотографија на друштвеним мрежама
    - 3.2.2. Ставови о дигиталним технологијама
    - 3.2.3. Родитељски надзор и контрола дјецe
    - 3.2.4. Свјесност родитеља о ризицима коришћења друштвених мрежа
  - 4. ИНТЕРПРЕТАЦИЈА РЕЗУЛТАТА КВАНТИТАТИВНОГ И КВАЛИТАТИВНОГ ИСТРАЖИВАЊА
- ЗАКЉУЧАК
ЛИТЕРАТУРА
ПРИЛОЗИ

У УВОДНОМ дијелу рада кандидаткиња Наташа Зељић упознаје нас са основним идејама и појмовима рада, а кроз дефинисање медијско-информационе писмености, нових медија, дигиталног родитељства, указује на сам предмет истраживања и потребу за оваквим истраживањем. Наиме, она истиче да је дигитално окружење простор великих ризика, нарочито за дјецу, која не могу сама да препознају све потенцијалне опасности. То су разлози због којих је коришћење нових медија веома изазовно за данашње родитеље, чему су нарочито допринијеле друштвене мреже које су, између осталог, постале мјесто на којем се дијеле искуства о родитељству, али и прате онлајн активности дјецe, јер многи аспекти дјечијег живота имају и своју онлајн димензију (у виду непосредног коришћења модерних технологија или кроз родитељску употребу истих). Улога родитеља у овом контексту је двојака. С једне стране, родитељи би требало да дјецу усмјере како да искористе позитивне ефекте медија и нових технологија и, с друге стране, да их заштите од негативних садржаја на интернету који могу утицати на дјечију добробит и сигурност (Livingstone & Helpers, 2008; Coyne и др., 2017; Valcke, Bonte, De Wever & Rots, 2010; Shin, 2013). У овом дијелу кандидаткиња ближе одређује предмет истраживања који се односи на коришћење друштвених мрежа од стране родитеља и њихову перцепију употребе друштвених мрежа од стране њихове дјецe. Објашњава да је фокус истраживања на родитељима, али подијељен у два сегмента: један је испитивање и анализирање њихових медијских и информационих компетенција на познатим друштвеним платформама, а други је у вези са понашањем и навикама дјецe на друштвеним мрежама посматрано из родитељске перспективе. Истиче да је истраживање понудило одговоре на сљедећа питања: колико су данашњи родитељи одговорни у онлајн презентацији и комуникацији, да ли су добри узорци дјеци, да ли и зашто дијеле личне информације о својој дјеци, да ли знају које су посљедице неопрезног и претјераног дијељења информација о дјеци, те да ли и како регулишу употребу друштвених мрежа својој дјеци; са колико година су им дозволили да креирају профиле на некој од познатих мрежа, да ли и како провјеравају њихове налоге, да ли их савјетују или ограничавају при њиховом кориштењу, односно, које облике медијације користе како би контролисали њихово понашање на интернету и слично. Као додатни разлог одабира ове теме, кандидаткиња наводи да, иако се велики број научних и стручних радова бави питањима утицаја нових технологија на дјецу, заштитом сигурности дјецe и малољетника на интернету и слично, у литератури постоји

један мање истражени дио, а то је улога родитеља у овим сферама. Сматра да је потребно дубље истражити родитељски утицај и тако дати допринос ширењу сазнања о овој актуелној теми.

У првом дијелу рада МЕДИЈСКО-ИНФОРМАЦИОНА ПИСМЕНОСТ кандидаткиња нас упознаје са појмом медијско-информационе писмености (МИП) и њеном позицијом у Босни и Херцеговини; новим медијима; друштвеним мрежама, односно, њихвој употреби кроз генерацијски приступ; појмом дигиталног родитељства и дигиталног јазга; медијацијом – родитељском контролом употребе медија, као и појмом шерентинга – експонирања дјеце у виртуелном свијету. Кандидаткиња указује на то да се медијско образовање у БиХ не изучава су оквиру формалног образовног система на предшколском, основном и средњошколском нивоу, док је нешто боља ситуација у високом образовању (Трнинић, 2017; Ibrahimović 2015; Ibrahimbegović Tihak 2015; Tajić, 2013). На већини јавних универзитета у БиХ, у оквиру одређених студијских програма, постоји посебан предмет Медијска писменост (Hodžić, Petković и Bašić Hrvatin, 2019; Zablocki, 2019; Vučetić, 2020). У том контексту се Регулаторна агенција за комуникације Босне и Херцеговине (РАК БиХ) претходних година једина издвојила као институција која континуирано ради на промоцији медијске писмености, док су све остале водеће иницијативе за развој медијске и информационе писмености долазиле из невладиног сектора и на тај начин је замијењен недостатак јавних политика и пракси (Hodžić, Petković и Bašić Hrvatin, 2019). Напор невладиног сектора да укаже на значај медијског и информационог описмењавања грађана углавном се одвија путем радионица, предавања или брошура које су најчешће усмјерене на развијање свијести о негативним утицајима дигиталних медија на дјецу и малољетнике и заштитом приватности на друштвеним мрежама. Са друге стране, како истиче кандидаткиња, најновије, свеобухватно истраживање о медијским навикама дјеце и ставовима родитеља у БиХ, које су у јуну и јулу 2020. спровели УНИЦЕФ и Регулаторна агенција за комуникације БиХ, показује да 95% дјеце узраста од 7 до 18 година користи Јутјуб, најчешће ради гледања музичких спотова, смијешних видеа или јутјубера, а да 85% дјеце користи барем једну друштвену мрежу, страницу или апликацију за размјену порука. Управо ови подаци потврђују да је одгајање дјеце данас потпуно нова околност са којом ниједна генерација родитеља прије овога није морала да се суочава (Livingstone & Blum-Ross, 2020). Иако се родитељи често враћају на своје романтизовано „недигитално“ дјетињство, да би били добри примјери својој дјечи, морају да преузму одговорност за своје понашање у онлајн простору, али и да дјецу одгоје тако да одговорно користе медије и да критички приступају медијским садржајима. Дакле, чак и ако сматрају да не посједују све потребне компетенције, то их не ослобађа одговорности коју као родитељи имају да буду добри примјери и да дјецу усмјеравају на правилно коришћење друштвених мрежа. Оно што их у томе често спречава јесте постојање реалних опасности у онлајн свијету, истиче кандидаткиња у овом дијелу.

У другом дијелу рада, који се односи на МЕТОДОЛОШКИ ОКВИР ИСТРАЖИВАЊА, кандидаткиња нас упознаје са предметом рада, приступу предмету истраживања, циљевима истраживања, хипотетичким оквиром истраживања, основним методама и

техникама истраживања, узорковањем, мјерним инструментима и квантитативном и квалитативном анализом података, као и научном и друштвеном оправданости истраживања. У раду је примијењен мјешовити истраживачки приступ. У мјешовитим истраживањима фокус је на искориштавању вјеродостојности и досљедности квантитативних, али и аутентичности квалитативних података (Creswell, 2014; Sekol и Maurović, 2017). Изабрана метода за квантитативно истраживање јесте испитивање, које је рађено техником анкетања. Коришћен је циљни узорак који се одликује типичним јединицама посматрања које истраживач одабере због тачно одређене намјере (Савић, Вукојевић и Вукојевић, 2018). У овом случају изабран је циљни узорак, јер су испитивани само родитељи из Бање Луке који имају дјецу старости од 6 до 18 година и који користе друштвене мреже. Узорком је обухваћено 200 испитаника, а након провођења анкетања прихваћено је 156 валидних упитника. Метода која је коришћена у квалитативном истраживању јесте фокус група на узорку од осам испитаника који живе у Бањој Луци, имају дијете или дјецу старости од 6 до 18 година и који користе неку од друштвених мрежа (Фејсбук, Инстаграм, Твитер, Јутјуб или Снепчет). Подаци су обрађени помоћу софтверског програма за обраду квалитативних података – MaxQDA.

У дијелу РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА представљени су резултати квантитативног и квалитативног дијела истраживања. Уз презентацију резултата урађена је и њихова интерпретација. Из добијених резултата квантитативног дијела истраживања, поред основних демографских података, издвојене су четири тематске цјелине: „навике и понашање родитеља на друштвеним мрежама“, „објављивање фотографија на друштвеним мрежама (шерентинг)“, „навике и понашање дјече на друштвеним мрежама“, „посредовање родитеља између медија и дјече“, као и резултати псеудо-теста. У дијелу који се односи на резултате квалитативног истраживања приказани су најважнији резултати, као и анализа ових резултата узимајући у обзир већ постављени теоријски оквир. Резултати и њихова интерпретација представљени су заједно. Након примјене тематске анализе, из добијене кодне листе, издвојиле су се четири теме („ставови о објављивању дјечијих фотографија на друштвеним мрежама“, „ставови о дигиталним технологијама“, „родитељски надзор и контрола дјече“ и „свјесност родитеља о ризицима коришћења друштвених мрежа“).

У четвртој дијелу ИНТЕРПРЕТАЦИЈА РЕЗУЛТАТА КВАНТИТАТИВНОГ И КВАЛИТАТИВНОГ ИСТРАЖИВАЊА сумирани су и интерпретирани укупни резултати истраживања. Када је у питању друштвена мрежа коју испитаници највише користе, резултати су компатибилни у обје фазе истраживања. Најпопуларнији је Фејсбук – 89.7% испитаника има профил на Фејсбуку (N=156), а исто су потврдили и учесници фокус групе. Резултати се подударају и код разлога за коришћење друштвених мрежа, а најважнији је одржавање контаката, односно дописивање са пријатељима (63.2%, N=156). Велики дио истраживања био је посвећен испитивању ставова родитеља о шерентингу. Резултати су показали да родитељи објављују фотографије своје дјече, као и да то најчешће раде за посебне прилике (62.8% испитаника објављује фотографије само са прослава, рођендана, празника и слично, N=156). Резултати добијени квантитативном методом показују да је већина испитаника одговорила да у објављивању дјечијих фотографија не

види ништа лоше и да то сви раде (35.7%, N=156), док су учесници фокус групе били много оштрији према таквој пракси. Резултати су показали да половина испитаника (55.8%, N=156) има приватан профил (без могућности да њихове објаве види неко ко није међу њиховим пријатељима или пратиоцима). Из свега произилази да родитељи јесу упућени у механизме заштите приватности на друштвеним мрежама, са малом дозом опреза, јер висок проценат родитеља који имају полу-јаван (17.5%) или потпуно јаван (20.8%) профил или уопште не знају какве су поставке приватности на њиховим профилима (5.8%), говори да одређени дио родитеља ипак није довољно упућен у механизме заштите приватности. Испитаници сматрају да њихова дјеца на друштвеним мрежама проводе од 2 до 3 сата дневно (око 20%, N=156), а да је главни разлог коришћења дописивање са пријатељима (55%). Најпопуларнији су Фејсбук и Инстаграм, јер је око 50% родитеља навело да дјеца имају профиле на овим платформама, а око 45% родитеља каже да су дјеца била млађа од 13 година када су креирали Фејсбук профил. Из резултата истраживања произилази да родитељи не посједују неопходне компетенције да на сигуран и одговоран начин користе друштвене мреже, а самим тим да нису најбољи узор својој дјечи.

У ЗАКЉУЧКУ се наводи да су резултати истраживања потврдили главну хипотезу рада да родитељи имају низак ниво медијске и информационе писмености и да не користе друштвене мреже на потпуно одговоран и сигуран начин. Закључује се да је први ниво медијске и информационе писмености испитаника на задовољавајућем нивоу. Испитаници имају изражене практичне вјештине које се огледају у способности коришћења медија и приступа жељеном садржају. Сви испитаници на свакодневном нивоу користе друштвене мреже, а резултати су показали да немају проблема ни са тражењем конкретних информација и садржаја који их интересују (78.4% испитаника зна да нађе тачно информацију коју тражи), а када је корисник способан да брзо и лако пронађе жељену информацију то је заправо показатељ информатичке и интернетске писмености (Трнинић, 2017). Други ниво медијске писмености, а који се односи на критички став према медијима, није на задовољавајућем нивоу. Узимајући у обзир одговоре испитаника о опасностима на интернету, о шерентингу или значају ограничавања дјечије употребе друштвених мрежа, закључује се да испитаници немају довољно развијену свијест о потенцијално негативним аспектима друштвених мрежа и садржају који креирају и дисеминују путем њих. Када је у питању трећи ниво медијске и информационе писмености, који подразумева социјалне компетенције и односи се на креирање садржаја, закључак је да испитаници такође нису на задовољавајућем нивоу. Наиме, они знају да креирају садржај, односно да постављају фотографије и видео снимке на друштвеним мрежама, али медијска и информациона писменост у себи претпоставља одговорност и сигурност, тако да, с обзиром на неопрез испитаника при објављивању дјечијих фотографија и некритички став према шерентингу уопште, може се закључити да њихова комуникација путем медија није потпуно одговорна и сигурна. Да би се побољшао тренутни ниво медијске и информационе писмености родитеља потребно је прије свега проширити свијест о значају изградње медијских компетенција и вјештина које ће у будућности, са напретком технологије, засигурно бити све потребније.

У попису ЛИТЕРАТУРЕ и других извора, кандидаткиња Наташа Зељић, навела је 93 (деведест три) библиографске јединице (научне књиге и монографије, научни радови у часописима и зборницима, електронски извори) које су кориштене у раду. Већина извора наведених у раду су на енглеском језику, новијег су датума и референтне су у односу на тему рада.

Кандидаткиња је приложила три прилога: инструмент за прикупљање података (упитник), протокол за фокус групу и кодну листу.

ПРЕДМЕТ ИСТРАЖИВАЊА

Предмет истраживања овог рада јесте коришћење друштвених мрежа од стране родитеља и њихова перцепција употребе друштвених мрежа од стране њихове дјеце. Циљеви истраживања су представити медијско-информациону писменост у контексту одговорности родитеља приликом коришћења друштвених мрежа и њиховог надзора дјеце у онлајн сфери, као и утврдити ниво техничких, критичких и практичних вјештина родитеља које се односе на коришћење друштвених мрежа на сигуран и одговоран начин. Посебна пажња посвећена је испитивању родитеља о прекомјерном дијељењу дјечијих фотографија (тзв. шерентинг), као и њиховом виђењу утицаја нових медија на савремено родитељство. Фокус истраживања је на родитељима, али подијељен у два сегмента: један је испитивање и анализирање њихових медијских и информационих компетенција на познатим друштвеним платформама, а други је у вези са понашањем и навикама дјеце на друштвеним мрежама посматрано из родитељске перспективе.

ХИПОТЕТИЧКИ ОКВИР ИСТРАЖИВАЊА

Основна хипотеза овог истраживања је да родитељи имају низак ниво медијске и информационе писмености и да не користе друштвене мреже на потпуно одговоран и сигуран начин. Помоћна хипотеза је да родитељи који сматрају да дјеца знају више од њих о модерним технологијама, мање контролишу њихово понашање на друштвеним мрежама и обрнуто – став да дјеца не знају више од родитеља, доводи до чешћих контрола и већег надзора над онлајн активностима дјеце од стране родитеља.

Главна истраживачко питање је: Да ли родитељи посједују неопходне компетенције да на сигуран и одговоран начин користе друштвене мреже? Помоћна истраживачка питања су:

- о Колико су родитељи упућени у механизме заштите приватности на друштвеним мрежама?
- о Који фактори утичу на одлуку родитеља да дијеле личне информације о својој дјечи на друштвеним мрежама?
- о Колико су родитељи упознати са активностима и понашањем своје дјеце на друштвеним мрежама?
- о Које приступе родитељи користе при савјетовању дјеце о сигурном понашању на друштвеним мрежама?

МЕТОДОЛОШКИ ОКВИР ИСТРАЖИВАЊА

У раду је коришћен мјешовити истраживачки приступ. У квантитативној фази упитник је испунило 156 испитаника, а квалитативни дио истраживања је спроведен фокус групним интервјуом у којем је учествовало осам учесника. Изабран је циљни узорак, јер су испитивани само родитељи из Бање Луке који имају дјецу старости од 6 до 18 година и који користе друштвене мреже. Методе анализе података које су коришћене јесу дескриптивна статистика и тематска анализа. За обраду података прикупљених анкетним упитником коришћен је метод дескриптивне статистике, а као основни алат коришћен је напредни статистички програм за друштвене науке - SPSS (Statistical Package for the Social Sciences). Подаци добијени квалитативном методом обрађени су помоћу софтверског програма за обраду квалитативних података – MaxQDA.

Од 17.02.2020. године до 28.02.2020. године прикупљени су квантитативни подаци, али због проглашења ванредног стања изазваног пандемијом Ковид-19 вируса, квалитативни дио истраживања одгођен је и реализован у јулу 2020. године након прекида ванредног стања.

Основни резултати показују да родитељи не користе друштвене мреже на потпуно одговоран и сигуран начин, показујући највише неопреза при дијељењу дјечијих фотографија.

РЕЗУЛТАТИ И НАУЧНИ И ДРУШТВЕНИ ДОПРИНОС ИСТРАЖИВАЊА

Научна оправданост овог истраживања огледа се у добијању cjеловитијег теоријски и емпијски утемељеног увида у медијске и информационе компетенције родитеља када је у питању кориштење друштвених мрежа. С обзиром да је медијска и информациона писменост родитеља од кључног значаја за развијање критичког става код дјеце у кориштењу информационо-комуникационих технологија, информација и медија, ово истраживање понудиће и нова сазнања о дјечијим навикама на друштвеним мрежама из перспективе родитеља. Истраживање посједује хеуристички потенцијал, јер ће резултати моћи да послуже за свеобухватнију анализу о медијској и информационој писмености родитеља и дјеце у домену кориштења друштвених мрежа. Друштвена оправданост овог истраживања проистиче из чињенице да на простору Републике Српске, упркос медијској свеprisутности, а нарочито популарности друштвених мрежа, још нису институционализовани механизми који би значајно допринијели одговорном и адекватном кориштењу медија уопште, укључујући и друштвене мреже. Друштвена оправданост овог истраживања је усмјереност на тему која је од великог значаја за модерно друштво у којем су дјеца изложена бројним опасностима и ризицима у онлајн простору. С обзиром да дјеца често не посједују знање и искуство да препознају опасности, а у исто вријеме искористе огромне могућности нових технологија, важно је утврдити колико им родитељи у томе могу помоћи, тј. колико су и они сами медијски и информационо писмени. Добијањем увида у навике и понашање родитеља и дјеце (из перспективе родитеља) на друштвеним мрежама моћи ће се даље радити на унапређењу правилног и сигурног кориштења модерних технологија.

ЗАКЉУЧАК И ПРИЈЕДЛОГ

Комисија за оцјену и одбрану мастер рада „Медијско-информациона писменост родитеља као специфичних корисника нових медија“ сматра да је кандидаткиња Наташа Зељић спровела истраживање у складу са пријављеном темом. Рад је написан према свим стандардима академског писања, задовољава потребну структура и претпостављене методолошке услове који се примијењују у друштвеним наукама.

У претходном поступку извршена је провјера мастер рада путем софтвера за откривање плагијата, а у складу са чланом 3 *Правилника о поступку провјере завршних радова студената на II и III циклусу студија Универзитета у Бањој Луци* о чему достављамо потврду у прилогу. Резултати наведене провјере показали су да нема подударности са другим радовима, осим појединих референци наведених у литератури.

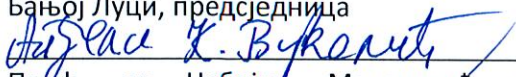
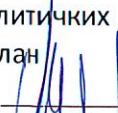
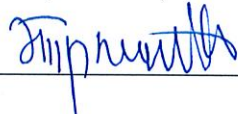
Имајући у виду да је спроведено теоријско и емпиријско истраживање у мастер раду кандидаткиње Наташе Зељић на комуниколошки релевантан начин допринијело разумијевању значаја медиско-информационе писмености (МИП) родитеља, као и да представља значајан допринос успостављањем чврсте емпиријске грађе унутар наше научно-академске заједнице у области комуникологије која се односи на медијско-информациону писменост, Комисија

ПРЕДЛАЖЕ

Научно-наставном вијећу Факултета политичких наука Универзитета у Бањој Луци да кандидаткињи Наташи Зељић одобри јавну одбрану мастер рада на другом циклусу Комуниколошких студија о теми „Медијско-информациона писменост родитеља као специфичних корисника нових медија“.

Бања Лука, 31. март 2021. године

Комисија:

1. Доц. др Анђела Купрешанин Вукелић, доценткиња, ужа научна област Новинарство, Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци, предсједница

2. Проф. др Небојша Мацановић, ванредни професор, ужа научна област Општа педагогија, Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци, члан

3. Доц. др Драгана Тринић, доценткиња, ужа научна област Комуникологија, Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци, чланица - менторка

Број:08/1.279/21

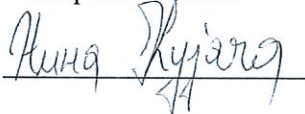
Датум:29.03.2021.

На основу члана 3. Правилника о поступку провјере оригиналности завршних радова студената на II и III циклусу студија Универзитета у Бањој Луци број 02/04-3.2688-4/17 од 28.09.2017. године издаје се

У В Ј Е Р Е Њ Е

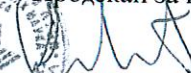
Овим се потврђује да је мастер рад кандидаткиње **Наташе Зељић** под називом „**Медијско-информациона писменост родитеља као специфичних корисника нових медија**“ провјерен путем званичног софтвера за откривање плагијата дана 26.03.2021. године.

Шеф библиотеке

Продекан за научноистраживачки рад

ДОСТАВЉЕНО:

- Ментору
- А/А